

hvor de kan se, hvilke virkemidler der er, og hvor vi er landet henne.

Alt i alt kan man sige, at vi har indfriet det, der var den politiske forventning, nemlig et foranklet, bedre system, et mere gennemsligt system, og frem for alt, at man har fået fjernet de ujævnheder, der var kommet på grund af kommunalreformen, og fået ændret den udvikling, der har været gennem lang tid.

Så har vi i øvrigt øget udligningen ved samme lejlighed, hvilket jo er et politisk valg ud fra, at Danmark trækkes skævt på grund af den måde, vi bosætter os på, der, hvor den økonomiske udvikling finder sted. Derfor sker der en skævvridning af Danmark. Det hovedkrav, man kan stille til kommunerne, og forudsætningen for et kommunalt selvstyre er jo, at kommunerne kan finansiere de ydelser, borgerne med rette kan forvente kommunen skal kunne yde borgerne. Det gælder faktisk, uanset hvor man bor i Danmark.

Jeg tror roligt, vi kan sige, at borgerne har de forventninger til kommunerne om, at de altså kan finansiere børnepasning, skoler, alle de der områder, som vi kender så godt, og som er normale kommunale ydelsesområder.

I dag er forventningen den, at man, selv om man bor i et område af Danmark, hvor der ikke er en positiv befolkningstilvækst, hvor der nærmere er det modsatte, også har en kommune, der har økonomisk mulighed for at servicere borgerne på det niveau, vi som borgere i dagens Danmark forventer.

Vi må sige, at det ikke går af sig selv. Men den måde, Danmark udvikler sig på, medfører en skævvridning. Vi kan sige, at de økonomiske kraftcentre trækker stærkere, og det betyder rent faktisk, at andre områder bliver svagere. Og vi kan sagtens genkende områderne.

Det er der rettet op på, og derfor synes jeg, at der er grund til at sige følgende: Vi har etableret en udligningsreform med en god profil, en profil, der flytter penge fra områder med de bredeste skuldre til de områder, hvor man står svagere. Det er et helt naturligt forlangende, at de områder, hvor man har det godt, er med til at udjævne og finansiere, at der altså også kan ydes på de her serviceområder i hele Danmark.

Kl. 11.35

Når jeg nu er ved de overordnede glædesudbrud over den her reform, er der også grund til at minde om, at det er lykkedes os at skabe det, jeg kalder en unik reform, nemlig en reform, der også i fremtiden modvirker yderligere skæv-

vridning af Danmark – jeg siger ikke, at den forhindres, men yderligere skævvridning modvirkes – idet modellen jo er sådan, at når vi har indfaset de aftaler, der ligger her i reformen, vil en fremtidig udvikling af beskatningsgrundlaget i hovedstadsområdet udløse yderligere udligning, altså en sænkning af hovedstadsudligningen og en forøgelse af landsudligningen. Det vil sige, at hvis den skævvridning, som vi har set, fortsætter – det kunne man så forvente, men nu skal vi ikke spå her i dag – så er der nu lagt et element ind, så vi over en 10-års-periode har en automatik, der udløses, hvis udviklingen fortsætter sådan. Det er en sikkerhed for, at man modvirker den skævvridning, vi ellers kunne forvente.

Summen af det er, at der er utrolig meget godt at sige om den her reform, som har den helt rigtige profil, og som i fremtiden gør det mere sikkert at kunne regne med, at det kommunale selvstyre kan fungere; at kommunerne kan løse de opgaver, man altså kan forvente som borger. Så alt i alt er det et godt værktøj, et godt forlig og en god reform lavet af de partier, der har taget et medansvar for det.

Så er der en række enkelte medlemmer, der sagtens kan glæde sig over spørgsmålet om, hvorvidt bloktilskuddets fordeling sker efter beskatningsgrundlag eller befolkningstal. Det bliver nu efter befolkningstal, sådan at de tilskud heller ikke med størst vægt kommer derhen, hvor man i øvrigt har det bedst. Så det er et eksempel på, at vi nu har været igennem hele området og indrettet denne reform som en fremtidssikret reform og har taget højde for, at pengene vandrer i den retning, hvor man har det svært. Kigger man på profilen, kan man tydeligt se, hvem der betaler. Det er den bedst stillede, der betaler, det er den bedst stillede del af kommunerne, og pengene vandrer derhen, hvor der er mest behov.

Så jeg vil bare indskrænke mig til i dag at glæde mig over, at det er lykkedes at komme igennem, og at det, jeg kalder et bredt flertal i Folketinget, står bag en udligningsreform, der er fremtidssikret og som kan holde i mange år, uden at vi kan regne med, at den skal plastres til med særordninger i fremtiden. Det er faktisk særdeles vigtigt at nå dertil. Så der er god grund til i dag at glæde sig over, at vi nu vedtager en lang række lovforslag, som er en udmøntning af den forligsaftale, der i sin helhed hedder udligningsreformen mellem de danske kommuner.